

ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ໂດຍການລົງທຶນໂດຍກົງຂອງຕ່າງປະເທດ: ບົດບາດຂອງພາກເອກະຊົນ ແລະ ການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ.

ໂດຍ: ທ່ານ ດຣ ຊອຍສີ ຢາມາຊິຕະ *

I. ການນຳສະເໜີ.

ບົດຄວາມນີ້, ຈະໄດ້ເໝັນໜັກເຖິງ ບົດບາດຂອງພາກເອກະຊົນໃນການສົ່ງເສີມການພັດທະນາ ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ. ມັນມີຄວາມສຳຄັນໃນການເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ບົດບາດຂອງ ການລົງທຶນໂດຍກົງຂອງຕ່າງປະເທດ (FDI) ຢູ່ໃນຂະບວນການພັດທະນາເສດຖະກິດ. ໃນໄລຍະພຽງ 3 ທົດສະວັດຜ່ານມາ, ບັນດາເສດຖະກິດຂອງອາຊີຕາເວັນອອກໄດ້ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງໄວວາ, ຍົກເວັ້ນໃນຊ່ວງລະຫວ່າງວິກິດການທາງດ້ານການເງິນປີ 1997-98. ການລົງທຶນໂດຍກົງ ຂອງຕ່າງປະເທດແມ່ນໜຶ່ງໃນບັນດາປັດໃຈຊຸກຍູ້ ທີ່ສຳຄັນໃນການສົ່ງເສີມການທັນເປັນ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການເຕີບໂຕຢູ່ໃນພາກພື້ນດັ່ງກ່າວ (ທະນາຄານໂລກ 1993)

ການພັດທະນາເສດຖະກິດແມ່ນ ໝາກຜົນຂອງວຽກງານຫຼາຍຢ່າງ ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງລັດຖະບານ, ພາກສ່ວນເອກະຊົນ ແລະ ບັນດາຄົວເຮືອນຕ່າງໆ. ໃນທີ່ນີ້ຄວນຈະເຂົ້າໃຈວ່າ ວຽກງານການພັດທະນາການສຶກສາ ແລະ ຊັບພະຍາກອນມະນຸດແມ່ນ ປັດໄຈທີ່ສຳຄັນ ແລະ ບໍ່ສາມາດຫຼີກລ້ຽງໄດ້ຢູ່ໃນຂະບວນການພັດທະນາ. ການກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມແມ່ນສິ່ງຈຳເປັນ ໃຫ້ແກ່ການເຕີບໂຕ. ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານທີ່ດີຂອງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນສຳລັບການພັດທະນາເສດຖະກິດແບບຍືນຍົງ. ບັນດາຄົວເຮືອນມີບົດບາດສຳຄັນບໍ່ພຽງແຕ່ໃນການອອມ ແລະ ການບໍລິໂພກເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງມີບົດບາດສຳຄັນ ໃນການສ້າງສະມາຊິກຄອບຄົວໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດແມ່ນ ສິ່ງທີ່ສຳຄັນກ່ອນໝູ່ໝົດໃນການພັດທະນາ. ຫາກບໍ່ມີການສຶກສາເປັນລະບົບ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມວຽກງານທີ່ເໝາະສົມແລ້ວ, ພວກເຮົາກໍ່ບໍ່ສາມາດຄາດຄະເນການພັດທະນາ ແລະ ການເລັ່ງລັດຂະບວນການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ ໃນບັນດາປະເທດທີ່ຮັບເອົາການຊ່ວຍເຫຼືອໄດ້.

ຢູ່ໃນການສະເໜີເບື້ອງຕົ້ນນີ້ ຈະໄດ້ເວົ້າເຖິງບົດບາດຂອງການລົງທຶນໂດຍກົງຂອງຕ່າງປະເທດ ໂດຍການເໝັນໃສ່ການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນ ທີ່ເຮັດໃຫ້ມີການເຕີບໂຕ ແລະ ການພັດທະນາ ຢູ່ໃນບັນດາປະເທດກຳລັງພັດທະນາ. ໂດຍການອີງໃສ່ປະສົບການຂອງ ອົງກອນວິສະຫະກິດຂອງຍີ່ປຸ່ນ ທີ່ໄດ້ດຳເນີນງານຢູ່ໃນບັນດາປະເທດອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້, ການສ້າງໂອກາດໃນການຈ້າງງານ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອໃນດ້ານອື່ນ ໂດຍການລົງທຶນໂດຍກົງຂອງຕ່າງປະເທດ. ຈາກນັ້ນ, ຈະໄດ້ເວົ້າເຖິງວິທີການທີ່ອົງການຂອງຕ່າງປະເທດ ໄດ້ສົ່ງເສີມການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ໂດຍການຝຶກອົບຮົມພະນັກງານ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ. ບັນດາບໍລິສັດຕ່າງໆຂອງຍີ່ປຸ່ນບໍ່ພຽງແຕ່ຊ່ວຍເພີ່ມລະດັບການຜະລິດເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງຊ່ວຍເພີ່ມຜະລິດຕະພາບ ໃນຫຼາຍໆອຸດສາຫະກຳອີກດ້ວຍ. ນອກຈາກນີ້, ການຝຶກອົບຮົມລູກຈ້າງຕາມໂຮງງານ ແລະ ຫ້ອງການເປັນການສົ່ງເສີມທີ່ສຳຄັນ ໃນການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີໂດຍຜ່ານ ການຝຶກອົບຮົມວຽກງານ (OJT), ການຄວບຄຸມຄຸນນະພາບ (QC) ແລະ ການຄຸ້ມ

* ຜູ້ອຳນວຍການຂອງ ສູນສາກົນເພື່ອການສຶກສາ ການພັດທະນາເຂດອາຊີຕາເວັນອອກ (ICSEAD), ສາດສະດາຈານຊີວະວິທະຍາຂອງ ມະຫາວິທະຍາໄລ ຮິໂຣຊິມາ, ປະທານສະມາຄົມຍີ່ປຸ່ນດ້ານການພັດທະນາສາກົນ. Email: yamashita@icsead.or.jp
1 ຮ່ວມທັງບັນດາປະເທດອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ ໃນເອກະສານສະບັບນີ້.

ຄອງການຜະລິດ. ການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີຕາມບັນດາອົງກອນທຸລະກິດຂອງ ຕ່າງປະເທດຈະໄດ້ອະທິບາຍ ແລະຕີລາຄາຢູ່ໃນແຕ່ລະພາກສ່ວນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

II. ບົດບາດການລົງທຶນໂດຍກົງຂອງຕ່າງປະເທດ.

1. ການແກ້ໄຂຊ່ອງວ່າງລະຫວ່າງຄວາມຕ້ອງການເງິນຕາ ແລະ ການອອມພາຍໃນ.

ພາກນີ້, ຈະໄດ້ເວົ້າເຖິງວິທີການລົງທຶນໂດຍກົງ ຂອງຕ່າງປະເທດ ທີ່ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນຂະບວນການພັດ ທະນາເສດຖະກິດ ຊຶ່ງສາມາດສະໜູບໄດ້ດັ່ງນີ້:

- ແກ້ໄຂຊ່ອງວ່າງລະຫວ່າງຄວາມຕ້ອງການ ທາງດ້ານການເງິນເພື່ອການລົງທຶນ ແລະ ການອອມພາຍໃນ.
- ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ.
- ສ້າງເງິນຕາຕ່າງປະເທດໂດຍການສົ່ງອອກ.
- ພັດທະນາສິ່ງເສີມອຸດສາຫະກຳ ແລະອຸດສາຫະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
- ສົ່ງເສີມການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ (ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ)

ຢູ່ໃນຊ່ວງໄລຍະເບື້ອງຕົ້ນຂອງການພັດທະນາ, ບັນດາປະເທດກຳລັງພັດທະນາຫຼາຍໆປະເທດ ໄດ້ປະເຊີນ ກັບບັນຫາທາງດ້ານການເງິນ. ປະລິມານເງິນທີ່ມີເພື່ອການລົງທຶນ ແມ່ນມີໜ້ອຍເມື່ອທຽບໃສ່ກັບຄວາມຕ້ອງການ ປະລິມານເງິນ. ເນື່ອງຈາກວ່າ, ການອອມພາຍໃນຍັງຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າຢູ່. ບັນດາປະເທດກຳລັງພັດທະນາດັ່ງກ່າວ ບໍ່ ສາມາດທີ່ຈະຕອບສະໜອງເງິນຕາຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອການລົງທຶນໄດ້ໃນສະພາບການດັ່ງກ່າວ.

ບັນດາປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ຫາກກູ້ຢືມເງິນຈາກຕ່າງປະເທດແລ້ວ ມັນກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ມີບັນຫາການສະສົມ ໜີ້ຂັ້ນໃນຕົວ ແລະ ບັນດາປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ກໍ່ບໍ່ສາມາດທີ່ຈະຫຼີກລ້ຽງໄດ້ບັນຫາດ້ານເສດຖະກິດ "Vicious cycle". ກົງກັນຂ້າມ, ການລົງທຶນໂດຍກົງຂອງຕ່າງປະເທດຈະນຳໄປສູ່ການປຸກສ້າງໂຮງງານ ແລະ ສົ່ງອຳນວຍ ຄວາມສະດວກໂດຍບັດສະຈາກການກູ້ຢືມ.

ມັນມີຄວາມສຳຄັນກວ່າທີ່ຈະເຂົ້າໃຈວ່າ ການລົງທຶນໂດຍກົງຂອງຕ່າງປະເທດ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ການພັດທະນາອຸດ ສາຫະກຳ ແລະ ການປ່ຽນແປງທາງດ້ານໂຄງສ້າງໃນບັນດາປະເທດ ທີ່ຮັບເອົາການຊ່ວຍເຫຼືອຢ່າງຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້. ບັນດາປະເທດອາຊີຕາເວັນອອກຫຼາຍປະເທດ ສາມາດຫັນເສດຖະກິດຂອງຕົນເປັນອຸດສາຫະກຳ ໂດຍອາໄສການ ລົງທຶນໂດຍກົງຂອງຕ່າງປະເທດຈາກ ຍີ່ປຸ່ນ ຫຼືບັນດາປະເທດພັດທະນາອື່ນໆ. ການເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໄວວາໃນການລົງ ທຶນຂອງຕ່າງປະເທດເອກະຊົນ ຍີ່ປຸ່ນ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄ່າເງິນເຢັນແຂງຕົວຂຶ້ນຕັ້ງແຕ່ປີ 1985. ເພື່ອຮັກສາຄວາມສາ ມາດແຂ່ງຂັນລະຫວ່າງປະເທດ, ບັນດາບໍລິສັດຂອງ ຍີ່ປຸ່ນ ຕ້ອງໄດ້ຊອກຫາແຫຼ່ງການຜະລິດທີ່ມີຕົ້ນທຶນຕໍ່າ. ບາງ ປະເທດຂອງສະມາຊິກສະມາຄົມອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້ (ASEAN) ໄດ້ກາຍເປັນເປົ້າໝາຍໃນການລົງທຶນ ຂອງ ຍີ່ປຸ່ນ, ເອີລົບ ແລະ ອາເມລິກາ.

ໃນຂະນະດຽວກັນ, ລັດຖະບານຂອງປະເທດສະມາຊິກ ASEAN 5² ປະເທດໄດ້ມີຄວາມຍິນດີຮັບເອົາເງິນ ທຶນຂອງຕ່າງປະເທດ ທີ່ຜະລິດສິນຄ້າປຸງແຕ່ງທີ່ສາມາດສົ່ງອອກໄດ້. ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນໄດ້ໃຫ້ສິ່ງຈູງ ໃຈ ເພື່ອການຫັນການສົ່ງອອກສຳລັບການລົງທຶນໂດຍກົງຂອງຕ່າງປະເທດເຊັ່ນ: ການຫຼຸດຜ່ອນພາສີອາກອນ ຫຼື ຍົກເວັ້ນພາສີ ແລະອື່ນໆ. ດັ່ງນັ້ນ, ນັກລົງທຶນຕ່າງປະເທດຈຶ່ງມີຄວາມຫ້າວຫັນຜະລິດ ແລະ ສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນ

² ອິນໂດເນເຊຍ, ມາເລເຊຍ, ຟີລິບິນ, ສິງກະໂປ ແລະ ໄທ.

ທີ່ມີຕົ້ນທຶນຕໍ່າ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຍັງສາມາດສົ່ງເສີມການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ເພື່ອການສົ່ງອອກອີກດ້ວຍ.

ບັນດາປະເທດ ທີ່ຮັບເອົາການຊ່ວຍເຫຼືອສາມາດສ້າງອຸດສາຫະກຳໃໝ່ໄດ້ ໂດຍການດຶງດູດການລົງທຶນໂດຍກົງຈາກຕ່າງປະເທດ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ການລົງທຶນໂດຍກົງຂອງຕ່າງປະເທດ ໄດ້ລົງເສີມບໍ່ພຽງແຕ່ການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງສົ່ງເສີມການສ້າງໂອກາດໃນການຈ້າງງານ, ການຖ່າຍຖອດເຕັກໂນໂລຊີທາງດ້ານການຜະລິດ ແລະ ຄວາມຮູ້ທາງດ້ານການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານອີກດ້ວຍ.

2. ການສ້າງໂອກາດໃນການຈ້າງງານ.

ການລົງທຶນໂດຍກົງຂອງຕ່າງປະເທດ ສ້າງໃຫ້ມີຕຳແໜ່ງວຽກໃໝ່. ອີງຕາມຂໍ້ມູນຂອງ Toyo Keizai 2002, ຈຳນວນບໍລິສັດຂອງ ຍີ່ປຸ່ນ ໄດ້ດຳເນີນການລົງທຶນປະມານ 23,000 ບໍລິສັດ ຢູ່ໃນໂລກໃນເດືອນ 12/ 2001. ໃນນັ້ນ, ຫຼາຍກວ່າ 10,000 ບໍລິສັດ ກຳລັງດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່ອາຊີ. ຈີນເປັນປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບການລົງທຶນຈາກການລົງທຶນໂດຍກົງຂອງຕ່າງປະເທດຫຼາຍທີ່ສຸດຢູ່ໃນພາກພື້ນນີ້ ຊຶ່ງຈຳນວນບໍລິສັດຂອງ ຍີ່ປຸ່ນ ທີ່ໄດ້ດຳເນີນທຸລະກິດຢູ່ ຈີນມີຫຼາຍກວ່າ 4,000 ບໍລິສັດ ແລະຈຳນວນຄົນງານທີ່ຖືກຈ້າງໂດຍກົງຈາກບໍລິສັດຂອງຍີ່ປຸ່ນ ມີເຖິງ 577,000 ຄົນຢູ່ປະເທດຈີນ, ອີງຕາມການສຳຫຼວດແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ Toyo Keizai (ຖານຂໍ້ມູນ Toyo Keizai 2002).

ຈຳນວນການຈ້າງງານໂດຍກົງທັງໝົດຈາກບໍລິສັດຂອງ ຍີ່ປຸ່ນ ຍັງບໍ່ທັນມີຕົວເລກລາຍງານເທື່ອ, ແຕ່ຈຳນວນການຈ້າງງານທັງໝົດອາດຈະຫຼາຍກວ່າ 2 ລ້ານຄົນຢູ່ໃນອາຊີ³. ເມື່ອບວກກັບການຈ້າງງານທາງອ້ອມແລ້ວ, ບັນດາບໍລິສັດຕ່າງໆຂອງ ຍີ່ປຸ່ນ ສ້າງຕຳແໜ່ງງານຫຼາຍກວ່າ 6 ລ້ານຕຳແໜ່ງງານຢູ່ໃນອາຊີ⁴. ດັ່ງນັ້ນ, ບົດບາດການລົງທຶນໂດຍກົງຂອງ ຍີ່ປຸ່ນ ກ່ຽວກັບການສ້າງງານ ຈົ່ງສູງສົມຄວນຢູ່ໃນພາກພື້ນນີ້.

3. ການສົ່ງເສີມການສົ່ງອອກ.

ບັນດາປະເທດກຳລັງພັດທະນາໃນອາຊີຕາເວັນອອກ ໄດ້ປະສົບຜົນສຳເລັດໃນການທີ່ການເຕີບໂຕຢ່າງໄວວາ ຕັ້ງແຕ່ບັນດາປະເທດດັ່ງກ່າວ ໄດ້ປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍຈາກການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ເພື່ອທົດແທນການນຳເຂົ້າມາເປັນການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ເພື່ອແນໃສ່ການສົ່ງອອກ. ບັນດາລັດຖະບານໄດ້ມີຄວາມຍິນດີຮັບເອົາເງິນທຶນຕ່າງປະເທດ ທີ່ຜະລິດສິນຄ້າປຸງແຕ່ງທີ່ສາມາດສົ່ງອອກ ຊຶ່ງສາມາດຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດເພີ່ມຂຶ້ນໂດຍການສົ່ງອອກ. ບັນດາບໍລິສັດຂອງ ຍີ່ປຸ່ນ ໄດ້ດຳເນີນງານ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງ ອຳນາດການປົກຄອງຂອງທ້ອງຖິ່ນ.

ບັນດາອຳນາດການປົກຄອງຂອງທ້ອງຖິ່ນ ໄດ້ສະໜອງສິ່ງຈູງໃຈໃຫ້ແກ່ ການລົງທຶນໂດຍກົງຂອງຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງຈຸດປະສົງແມ່ນແນໃສ່ເພື່ອ ການສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນທີ່ຜະລິດຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ. ບໍລິສັດຕ່າງໆຂອງຍີ່ປຸ່ນໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍການນຳໃຊ້ສິ່ງຈູງໃຈ ແລະປັດໄຈການຜະລິດທີ່ມີຕົ້ນທຶນຕໍ່າຈາກປະເທດທີ່ຮັບເອົາການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະໄດ້ສ້າງພື້ນຖານການຜະລິດ ແລະການສົ່ງອອກຢູ່ໃນອາຊີຕາເວັນອອກ. ດັ່ງນັ້ນ, ບັນດາປະເທດອາຊີຕາເວັນອອກ ລວມທັງປະເທດສະມາຊິກ ASEAN ໄດ້ສຳເລັດການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ໂດຍການແນໃສ່ການສົ່ງອອກໃນຂະນະທີ່ ບັນດາບໍລິສັດຂອງ ຍີ່ປຸ່ນ ຮັກສາລະດັບຄວາມສາມາດແຂ່ງຂັນ ລະຫວ່າງປະເທດໄວ້.

³ ລາຍງານຂອງເດືອນທັນວາ ປີ 2000, ຈຳນວນການຈ້າງງານໂດຍກົງທັງໝົດ ຈາກບໍລິສັດຍີ່ປຸ່ນໃນອາຊີມີເຖິງ 2.2 ລ້ານຄົນ.
⁴ ການປະເມີນດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນອີງໃສ່ຜົນຕົວຈິງຂອງອຸດສາຫະກຳພາຍໃນ.

ນອກຈາກນີ້, ລັດຖະບານ ແລະ ບໍລິສັດຂອງຍີ່ປຸ່ນ ໄດ້ຮ່ວມມືກັບປະເທດທີ່ຮັບເອົາການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ໄດ້ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມຄວາມພະຍາຍາມ ໃນການຍົກລະດັບຄວາມສາມາດຂອງ ປະເທດດ້ວຍການຖ່າຍຖອດເຕັກໂນໂລຊີ ໂດຍຜ່ານການລົງທຶນໂດຍກົງຂອງຍີ່ປຸ່ນ ແລະ ການຮ່ວມມືທາງການດ້ານວິຊາການ.

4. ການສົ່ງເສີມການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳ ແລະ ບັນດາອຸດສາຫະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ການຜະລິດພາຍໃນຂອງບັນດາບໍລິສັດຍີ່ປຸ່ນທຳອິດແມ່ນ ບົນພື້ນຖານການນຳເຂົ້າອາໄຫຼ່ຂອງຍີ່ປຸ່ນເພື່ອການປະກອບພາຍໃນ. ຢູ່ປະເທດໄທ, ລັດຖະບານຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ປະກອບກິນຈັກໃຊ້ອາໄຫຼ່ທີ່ຜະລິດຢູ່ພາຍໃນ. ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍໃໝ່ໃນປີ 1971, ອາໄຫຼ່ທີ່ຜະລິດຢູ່ພາຍໃນມີເປົ້າໝາຍທີ່ສຸດ ໃນການນຳໃຊ້ພຽງ 25%, ນັບແຕ່ນັ້ນມາ, ລັດຖະບານໄດ້ເຮັດໃຫ້ສັດສ່ວນເພີ່ມຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີ. ດັ່ງນັ້ນ, ບັນດາຜູ້ຜະລິດລົດບໍ່ມີທາງເລືອກອື່ນນອກຈາກການຜະລິດ ເພື່ອຕະຫຼາດພາຍໃນ. ເນື່ອງຈາກບໍ່ສາມາດທີ່ຈະຊອກຫາຜູ້ຜະລິດອາໄຫຼ່ພາຍໃນ ທີ່ຂຶ້ນກັບຕົນເອງຢູ່ໃນ ປະເທດໄທ ແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຮຽກຮ້ອງຜູ້ສະໜອງຈາກ ຍີ່ປຸ່ນ ຜະລິດອາໄຫຼ່ສຳລັບຜູ້ປະກອບກິນຈັກໃນປະເທດໄທ.

ດັ່ງນັ້ນ, ການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳລົດຍົນຂອງໄທ ຈຶ່ງຂຶ້ນກັບກະແສທຶນຕ່າງປະເທດເປັນສ່ວນໃຫຍ່ ແລະ ນະໂຍບາຍການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳແຫ່ງຊາດຂອງ ລັດຖະບານໄທ. ການທີ່ມີສາຍພົວພັນທີ່ດີກັບບັນດາບໍລິສັດຂອງຍີ່ປຸ່ນ (ລວມທັງຜູ້ຜະລິດອາໄຫຼ່ ແລະ ວັດຖຸ) ຍັງມີຄວາມສຳຄັນ. ວິທີການນີ້, ປະເທດໄທສາມາດພັດທະນາສົ່ງເສີມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ບັນດາອຸດສາຫະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ພາຍໃນປະເທດຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ. ປະຈຸບັນ, ມີຜູ້ສະໜອງອາໄຫຼ່ລົດຍົນຫຼາຍກວ່າ 600 ລາຍ (ຜູ້ຜູກຂາດທຳອິດ) ແລະ ມີປະມານ 5,000 ວິສາຫະກິດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ໄດ້ສົ່ງເສີມອຸດສາຫະກຳລົດຍົນຢູ່ປະເທດໄທ. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ຍ້ອນການຮ່ວມລົງທຶນກັບເຈົ້າຂອງບໍລິສັດຕ່າງປະເທດ, ຈຳນວນນັກວິຊາການ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານລະດັບກາງໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ຄວາມຮູ້ດ້ານການບໍລິຫານຢູ່ໃນປະເທດໄທກໍເພີ່ມຂຶ້ນເຊັ່ນດຽວກັນ.

III. ການຝຶກອົບຮົມບຸກຄະລາກອນ ແລະ ການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີໂດຍບໍລິສັດຕ່າງປະເທດ.

(1) ສົມມຸດຕິຖານ 9 ບາດກ້າວໃນການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ.

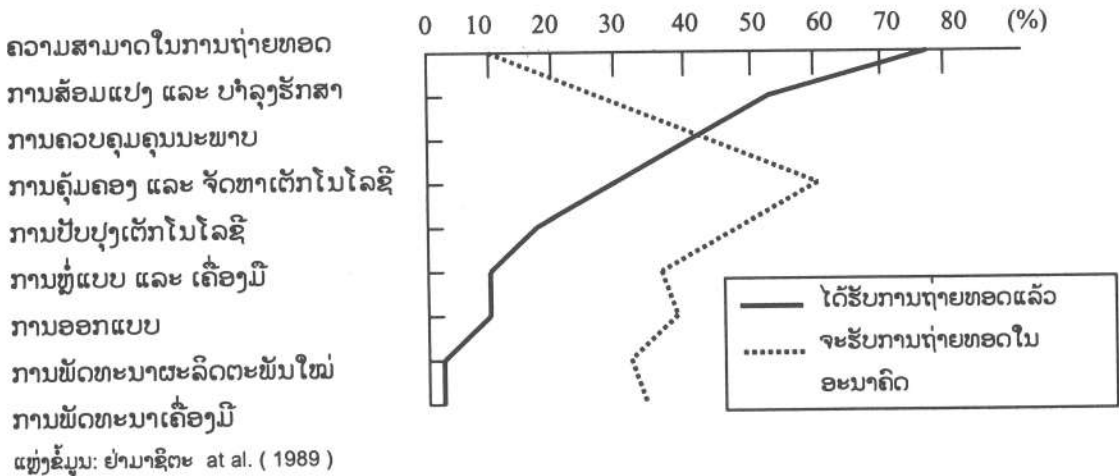
ບັນດານັກບໍລິຫານຄົນ ຍີ່ປຸ່ນ ໄດ້ຝຶກອົບຮົມກຳມະກອນ ແລະ ບຸກຄະລາກອນຢູ່ໂຮງງານຂອງເຂົາເຈົ້າ ທີ່ຕ່າງປະເທດເປັນເວລາດົນນານ. ກ່ຽວກັບບົດບາດຂອງການລົງທຶນໂດຍກົງຂອງຕ່າງປະເທດ, ປັດໄຈທີ່ສຳຄັນຢ່າງໜຶ່ງກໍຄື ການຝຶກອົບຮົມບຸກຄະລາກອນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ລະບົບການຝຶກອົບຮົມ ພາຍໃນບໍລິສັດ ບົນພື້ນຖານການຝຶກອົບຮົມວຽກງານ (OJT).

ເພື່ອສຶກສາກ່ຽວກັບແນວຄວາມຄິດໃນການ ຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີຂອງນັກລິຫານຍີ່ປຸ່ນ, ການສຳຫຼວດແບບສອບຖາມ ແລະ ການສຳພາດໄດ້ຖືກດຳເນີນການຢູ່ ໄທ, ມາເລເຊຍ ແລະ ສິງກະໂປ (ເບິ່ງ Yamashita ed., 1991) ການສຳຫຼວດນີ້ສະແດງເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງຂອງ “ການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ” ຊຶ່ງໄດ້ແບ່ງອອກເປັນ 9 ບາດກ້າວ ເບິ່ງຮູບທີ່: ບາດກ້າວ 1: ແມ່ນຄວາມສາມາດໃນການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ, ບາດກ້າວ 2: ແມ່ນການສ້ອມແປງ ແລະ ຮັກສາເຕັກໂນໂລຊີ, ບາດກ້າວ 3: ເຕັກໂນໂລຊີການຄວບຄຸມຄຸນນະພາບ ແລະ ໄລຍະຕໍ່ໄປແມ່ນຂະບວນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຈັດຫາເຕັກໂນໂລຊີ ແລະອື່ນໆ ຕາມລະດັບເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ. ເພື່ອຄວາມສະດວກ, ພວກເຮົາຈັດ 5 ບາດກ້າວທຳອິດຂອງການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີເປັນ “ບາດກ້າວທຳອິດ” ຊຶ່ງເຕັກໂນໂລຊີພົວພັນເຖິງ ສາຍການຜະລິດທີ່ໄດ້ຕິດຕັ້ງແລ້ວ ແລະ ພົວພັນເຖິງຂະບວນການຜະລິດ. ຢູ່ໃນຂົງເຂດ

ຂອງການພັດທະນາໃນການອອກແບບໃໝ່, ການຫຼໍ່, ເຄື່ອງມື, ຜະລິດຕະພັນໃໝ່ ແລະ ອຸປະກອນການຜະລິດ ເຊິ່ງລ້ວນແລ້ວແຕ່ພົວພັນກັບວຽກງານການຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ການພັດທະນາ (R&D).

ຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີໄດ້ຖືກພັດທະນາເທື່ອລະກ້າວ ບໍ່ແມ່ນຈະກ້າວກະໂດດຈາກຕໍ່ຫາສູງ ໄດ້ຢ່າງໄວວາ. ນັກບໍລິຫານຊາວຍີ່ປຸ່ນໄດ້ໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມທາງດ້ານວິຊາການ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອໃຫ້ແກ່ກຳມະກອນທ້ອງຖິ່ນຈາກການດຳເນີນງານທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີດ້ານບຳລຸງຮັກສາ; ການຮັກສາລະດັບຄວາມຮູ້ດ້ານການຄວບຄຸມຄຸນນະພາບ ແລະ ອື່ນໆ. ໂດຍພື້ນຖານແລ້ວ, ແນວຄວາມຄິດດ້ານວິຊາການຂອງນັກບໍລິຫານ ແລະ ນັກວິສະວະກອນຊາວຍີ່ປຸ່ນແມ່ນ ພັດທະນາແຕ່ລະຢ່າງ ແລະ ປັບປຸງເທື່ອລະກ້າວ. ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມພະຍາຍາມ ມຸ່ງໝັ້ນເພື່ອສົ່ງເສີມການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໃນທຸກລະດັບການດຳເນີນງານ ແລະ ການບຳລຸງຮັກສາເນື່ອງຈາກເຂົາເຈົ້າເຊື່ອວ່າ ການຝຶກອົບຮົມຢູ່ໃນໄລຍະຕົ້ນນີ້ ມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍສຳລັບການປັບປຸງເຕັກໂນໂລຊີຕໍ່ມອີກ.

ຮູບ 1. ບາດກ້າວໃນການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ

* ໝາຍເຫດ: ຮູບນີ້ແມ່ນໄດ້ອີງໃສ່ການສຳຫຼວດໂດຍໃຊ້ແບບສອບຖາມ ຈາກບັນດາຜູ້ຈັດການຂອງ ບັນດາ ບໍລິສັດທີ່ມີສາຍພົວພັນກັບ ປະເທດ ຍີ່ປຸ່ນ ຢູ່ໃນ ປະເທດ ໄທ, ສິງກະໂປ ແລະ ມະເລເຊຍ. ການຄິດໄລ່ເປີເຊັນແມ່ນ ລວມເອົາພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງ ບັນດາຜູ້ຕອບແບບສອບຖາມທັງໝົດ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ຮູ້ວ່າ ເຕັກໂນໂລຊີໃນຄຳຖາມ ຂ້າງນັ້ນໄດ້ຮັບການຖ່າຍທອດແລ້ວ ຫຼື ຈະໄດ້ຮັບການຖ່າຍທອດໃນອະນາຄົດ. ຕົວເລກຂ້າງເທິງນັ້ນແມ່ນ ຄຳສະເລ່ຍສຳລັບ 3 ປະເທດ.

(2). ຄວາມສຳຄັນຂອງຄວາມສາມາດຮັບເອົາເຕັກໂນໂລຊີ.

ບັນດາປະເທດ ASEAN ກຳລັງຮຽນຮູ້ປະສົບການຕ່າງໆໃນການພັດທະນາຂອງບັນດາເສດຖະກິດອຸດສາຫະກຳໃໝ່ (NIEs). ບັນດາປະເທດດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດໃນການທີ່ມີການເຕີບໂຕ ທີ່ສູງໂດຍຍຸດທະວິທີການທັນເປັນອຸດສາຫະກຳເພື່ອການສົ່ງອອກ ຊຶ່ງສະແດງອອກ ແລະ ເນື່ອງຈາກຄວາມສາມາດຮັບເອົາເຕັກໂນໂລຊີສູງຂອງບັນດາປະເທດດັ່ງກ່າວແມ່ນມີສູງ. ບັນດາລັດຖະບານຂອງປະເທດ ASEAN ເຫັນໄດ້ຄວາມສຳຄັນຂອງເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ໄດ້ຄາດຄະເນເຖິງໂຄງການເງິນທຶນຂອງຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຂະຫຍາຍການຖ່າຍທອດເຕັກໂນ

ໂລຊີ. ປະຈຸບັນ, ການສະໜອງສິ່ງຈູງໃຈຈາກລັດຖະບານ ໃນຫຼາຍຮູບການຕໍ່ບໍລິສັດຕ່າງປະເທດ ຖືເປັນເລື່ອງສຳຄັນເພື່ອທີ່ຈະສາມາດສົ່ງສິນຄ້າທີ່ສາມາດສົ່ງອອກໄດ້ ໂດຍຜ່ານການໂອນເຕັກໂນໂລຊີ.

ປະສົບການຂອງບັນດາປະເທດເສດຖະກິດອຸດສາຫະກຳໃໝ່ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າມີພຽງ ປະເທດທີ່ມີຄວາມສາມາດຮັບເອົາເຕັກໂນໂລຊີທີ່ສູງເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງສາມາດສົ່ງເສີມການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳເພື່ອການສົ່ງອອກ ແລະການນຳໃຊ້ເງິນທຶນ ແລະ ຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຂອງຕ່າງປະເທດຢ່າງດີທີ່ສຸດ. ນະໂຍບາຍການແນໃສ່ເພື່ອການສົ່ງອອກຕ້ອງຖືກນຳໃຊ້ຢ່າງຮອບຄອບ ແລະ ຄວນຈະພັດທະນາສິ່ງທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນກ່ອນ. ກ່ອນການນຳໃຊ້ນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວນີ້, ຄວນຈະມີພື້ນຖານອຸດສາຫະກຳໃນລະດັບທີ່ແນ່ນອນ ແລະ ມີຜູ້ບໍລິຫານການປະກອບກິດຈະການ, ນັກວິຊາການ ແລະ ກຳມະກອນທີ່ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຫຼາຍຢູ່ໃນປະເທດ.

ເອກະສານອ້າງອີງ:

Toyo Keizai Shimposha, 2002. *Database Toyo Keizai: Kaigai shinshutu kigyō soran 2002* [Overseas Japanese Affiliated Companies 2002: By Country], Toyo Keizai, pp.10-32

World Bank, 1993. *East Asian Miracle*, World Bank.

Yamashita, S., ed., 1991. *Transfer of Japanese Technology and Management to the ASEAN Countries*, University of Tokyo Press, 312p.

Yamashita, S., 1995. "Japan's role as a regional technological integrator and the black box phenomenon in the process of technology transfer" in D.F. Simon ed., *The emerging Technological Trajectory of the Pacific Rim*, M.E. Sharpe Inc., New York, pp.338-356.

Yamashita, S., 1998. "Japanese investment strategy and technology transfer in East Asia" in H. Hasegawa and G.D. Hook eds., *Japanese Business Management*, Routledge, London, pp.61-79

Yamashita, S., 2000. "The role of Japanese overseas affiliates and technology transfer: implications for Indonesia" in V. Blechinger and J. Legewie eds., *Facing Asia – Japan's Role in the Political and Economic Dynamism of Regional Cooperation*, Indiciun Verlag, Munchen, pp.247-261.